

på, at de ikke bliver udhulet af lægelige eller andre sundhedsfaglige skøn i den konkrete situation.

Der er et enkelt punkt, som vi lægger meget vægt på at få klarlagt under behandlingen, og det er spørgsmålet om videregivelse af helbredsoplysninger. Der er alt for mange eksempler på, at patienter ikke har kunnet slippe af med en diagnose eller en lægefaglig vurdering og gennem mange år har båret rundt på denne gennem systemet – fra det ene amt til det andet og fra det ene hospital til det andet – uden at have ønsket den, og hvor der i virkeligheden har været tale om, at man på grund af en enkelt læges diagnose har været udsat for en meget vilkårlig behandling gennem meget lang tid. Her er det altså væsentligt, at patienter har mulighed for at få oplyst, hvilke forskellige lægefaglige vurderinger der følger en, og få gjort op med dem, hvis vedkommende mener, at de er urimelige og forkerte.

Med hensyn til de unges selvbestemmelse så synes vi, at det er rigtigt at indføre den også for de 15-17 årige, men ligesom der er andre, der har givet udtryk for, så er det jo en svær problemstilling, især når det drejer sig om at nægte at modtage blod, og derfor er det vores opfattelse, at lige præcis det her punkt er et af dem, der trænger til en grundigere belysning under udvalgsarbejdet.

Endelig er der spørgsmålet om forskellige internationale konventioner om patientrettigheder, som Danmark har tilsluttet sig, og dér har vi nævnt nogle af dem, bl.a. Amsterdamkonventionen og spørgsmålet om inddragelse i planlægning og udvikling af sundhedsvæsenet.

Jeg har allerede nævnt spørgsmålet om at få opdateret eller slettet oplysninger i egen journal, og endelig er der spørgsmålet om ret til at få en såkaldt second opinion, altså få ret til at få en vurdering fra en anden lægefaglig person, hvis man ønsker det.

Så der er altså nogle ting, der skal undersøges under udvalgsarbejdet, men grundlæggende er vi positive over for forslaget og håber, at det kan blive vedtaget med de nødvendige præciseringer.

Birthe Skaarup (DF):

Forslaget, som vi her skal behandle, drejer sig om nogle helt grundlæggende regler, nemlig om forholdet mellem patient og behandler. Det er et lovforslag, som krystalklart siger, hvorledes patienters retsstilling vil være fremover.

For Dansk Folkeparti er det naturligvis vigtigt, at hver enkelt person – patient – som behandles i sundhedsvæsenet eller andre steder i det sundhedsfaglige system sikres, at de modtages med et tillidsforhold af de personer, der forestår undersøgelsen og den faglige pleje, behandling og forebyggelse, og sikres en retsstilling, hvor ingen behandling må indledes eller fortsættes uden patientens informerede samtykke, som der står i § 6, stk. 1.

For os er det naturligvis vigtigt, at også patienten har ret til at få de optimale informationer om sin helbredstilstand og om, hvorledes behandlingsmulighederne er, herunder også, om der er risiko for komplikationer og eventuelle bivirkninger samt oplysninger om pleje og behandlingsmuligheder.

Vi lægger ikke mindst vægt på, at det forebyggende arbejde gribes rigtigt an. Det er meget vigtigt for os, at der sker en grundig information netop på forebyggelsesområdet. Det er også vigtigt at præcisere, at en grundig information ikke skal ske i overværelse af andre patienter, som også den konservative fru Henriette Kjær var inde på. For os er det meget vigtigt, at det sker i enrum, og at man som patient har et krav på en personlig information, så oplysninger ikke straks udbredes blandt andre patienter eller personalet, som det eksempelvis kan ske, såfremt informationen gives på en flersengsstue.

Med hensyn til patienters mulighed for at afvise blod synes vi i Dansk Folkeparti, at det er et godt princip, når der samtidig sker en grundig oplysning om konsekvenserne af dette.

Bestemmelserne i lovforslaget om de 15-årige kan vi i Dansk Folkeparti tilslutte os. Vi synes, det er godt, at der er indsat bestemmelser om, at godt nok kan de 15-årige selv bestemme, men at det naturligvis skal ske i et tæt samarbejde med deres nærmeste pårørende. Ved sådanne vigtige beslutninger, som der her er tale om, er det uhyre vigtigt selv for de modne 15-årige at træffe aftalerne i nær kontakt med deres forældre.

I reglerne for livstidstestamenter er det i forslaget præciseret, at enhver, der er fyldt 18 år, og som ikke er under værgemål, kan oprette et livstestamente, hvor man bl.a. kan bestemme, om der ønskes livsforlængende behandling eller ej.

Vi mener helt klart, at også de regler, der er optaget i lovforslaget om aktindsigt, er gode. Når man læser lovforslaget og ser, hvordan tin-